BIKETRIAL REVUE

číslo 2 | říjen 2013

VAŠEK KOLÁŘ: NEVĚDĚL JSEM, CO CHCI

ÚVODNÍK

Druhá polovina závodní sezony se rozběhla, jezdci mají za sebou závody v Kyjově a ve Znojmě a čekají je poslední dvě soutěže domácího seriálu. Závodilo se ale i v Havířově, i když podle trošku jiných pravidel… Co mají všechny tyto soutěže společné, je jméno vítěze elitní kategorie Václava Koláře. Rozhovor s Vaškem vám přinášíme v tomto čísle Biketrial revue. Je o mistrovství světa v Jižní Africe, o cestování a o dřině, bez které se vyhrávat nedá. Dále jsme připravili první část seriálu, který provede začínající biketrialisty a jejich rodiče soutěžními pravidly a místo zbylo i na pár krátkých zpráv ze světa kol, co nemají sedátka.

-RJ-

OBSAH:

Rozhovor s Vashou (1,2)

Kalendář a výsledky soutěží (3)

Trialová kola: vybraní výrobci a značky (3)

Pravidla: šlápnutí a doteky (4)

Letos máš všechno dvakrát - dvě mistrovství světa, dvě mistrovství Evropy… Dá se to vůbec zvládnout, pustit se takto do závodů jak pod federací BIU, tak pod UCI, když Vašek Kolář je jen jednou?

Je to určitě náročné dost. Člověk je unavený z cestování a hodně ježdění, kdy není ani jeden víkend volný. Na druhou stranu je to vlastně to, co chci a co mě hrozně moc baví, takže paráda. Mám velkou radost, že jsem konečně letos začal jezdit také UCI a poměřil síly a viděl se zase se všema kamarádama.

Toho cestování je opravdu dost, letos jsi s kolem navštívil Španělsko, Polsko, Švýcarsko, Jižní Afriku…

Teď mě ještě čeká Belgie a Itálie, kde budu také závodit.

Je čas poznat ze všech těch zemí víc než soutěžní sekce a letiště?

Je to určitě pokaždé velký zážitek a samozřejmě člověk má možnost poznat více, než jen letiště a sekce. Mě osobně ale zajímají v podstatě hlavně jen ty sekce a závod. Každopádně jsem si užil moře srandy a zážitků mám taky velmi.

Doma s přehledem vyhráváš kde jaký závod, baví tě to ještě?

Oželel jsem titul mistra ČR BIU, jelikož jsem pár závodů vynechal právě kvůli mezinárodním závodům, které mi dají určitě více. Tady v ČR mi to přijde už hrozný stereotyp a není už taková motivace.

Konkurence zahraničních jezdců tou motivací je?

Konkurence jezdců je hlavně v UCI opravdu velká. To neříkám, že v BIU konkurence není. Jsou to rozdílná pravidla a každému jde něco lépe a něco

hůř. V BIU mě hrozně mrzí, že je to pořád nějaké dohadování na sekcích a nebylo to jen letos, ale vloni i předloni. Je hrozná škoda, že nejsou profesionální rozhodčí tak jako v UCI. Tam jak rozhodčí řekne, tak to je, ať je to správně nebo sporně a hotovo a nedá se to uhádat.

O tom, proč nemáš letos titul mistra světa v BIU, už toho bylo napsáno poměrně dost. Po závodě MS jsi řekl, že chceš Dani Comase porazit na sekcích a ne na papíře. V Pietermaritzburgu se ti to podařilo - takže úkol splněn?

Nebavilo by mě nad Comasem vyhrát protestem anebo rozhodnutím Jury. Proto i v prvním závodě MS jsem to bral tak, že jsem ve skutečnosti druhý a první jen na papíře ve výsledkách. V Pietermaritzburgu se mi Daniho podařilo porazit a stejně tak na ME UCI ve švýcarském Bernu, takže letos určitě velká spokojenost. Ale říkal Dani, že příští rok už jezdit závody moc nebude a chce jezdit jen show, takže mě to docela i mrzí, že to v tom Blansku nevyšlo.

MS UCI v Jižní Africe byla velká akce a přitáhlo velkou pozornost médií, cross country byly plné noviny a televize, přesně jsme věděli, kde Jaroslav Kulhavý přetrhl řetěz a kdy Kateřina Nash měla křeče. Ty jsi žádné technické ani zdravotní problémy neměl, že o tobě a o trialu média téměř neinformovala?

Bylo krásné, že člověk mohl vše vidět na živo a vše věděl dřív, než to bylo v televizi. Co je ale obrovská škoda, že trial není zatím braný tak, jako cross country, které je olympijský sport a máme v něm skvělé jezdce. Kdybychom měli tak vynikající jezdce v trialu, ať už v Juniorech nebo Elitě, tak si myslím, že by si novináři na trial zvykli a začali ho brát vážněji. Také mě to určitě mrzelo, když jsem byl v semifinále pátý a postoupil tak do finále mezi 8 nejlepších jezdců světa a nikde ani zmínka. V podstatě to byl můj cíl, postoupit do finále. Potom, když jsem zjistil, že jsem byl ve finále po prvním kole třetí se ztrátou asi dva body na druhého, tak mě to mrzelo, že z toho nebyla bedna.

Je to škoda, stačí si vzpomenout, co udělala jedna medaile Aleše Valenty pro akrobatické lyžování, které do té doby bylo podobně „známé“ jako trial.

Právě to si myslím, že by trialu nejvíce pomohlo. Na MS nikdo z Čechů neudělal letos medaili a tak kdyby byla jediná medaile ta moje v trialu, tak by se prostě o tom trialu muselo nejvíce mluvit. Na kdyby se nehraje, ale je to opravdu škoda a zároveň obrovská motivace do dalšího roku

Foto: Lucie Kyselicová

Máš to jako úkol pro příští rok. Možná, kdyby ses před odletem tolik nepřecpal v Hamrech tou svíčkovou…

:-DDD

Pro své úspěchy jsi pro spoustu kluků v mládežnických kategoriích velkým vzorem. Co mají dělat pro to, aby se jednou taky dostali mezi světovou špičku?

Je to moc příjemný pocit být pro mladé kluky vzorem a moc si toho vážím. Mladým klukům je potřeba vzkázat, že je to jen na nich, jak oni chtějí. Když budou chtít být nejlepší, tak toho dosáhnou, jelikož je to o tom být každý den několik hodin na kole a jít si za cílem, který si dají. Od 16 let to už není jen o tom jezdit a jezdit, ale také dělat věci ke kolu. Začít posilovat, plavat, dělat strečink a k tomu samozřejmě jezdit. Já měl v 16 letech věk, kdy jsem byl v ČR číslo jedna v kategorii Elite. Možná to bylo zbytečně předčasné, jelikož jsem v tomhle puberťáckém věku ztratil motivaci a nebyl tu nikdo o moc lepší, kdo by mě vedl dál. Jezdil jsem, trénoval jsem, ale moc jsem se nezlepšoval a nevěděl jsem, co chci. Dva roky zpět jsem začal pořádněji makat a zjišťovat, co mám vlastně dělat, jak trénovat a čeho chci dosáhnout. Moc si toho vážím, že mě to konečně docvaklo a samozřejmě to nese své ovoce. Po zimě v příští sezóně doufám, že bude zase vidět větší a větší posun vpřed. Je potřeba si uvědomit, že můžete žít krásný život plný cestování, dělat rozhovory, být v televizi, potkávat nové lidi a kamarády, navazovat kontakty, jezdit a povídat si s těma nejlepšíma a bavit se ježděním, svýma výsledkama a mnoho dalších věcí. Je super žít jiný život než všichni tvoji kamarádi okolo tebe, co ti můžou jen tiše závidět.

Díky za rozhovor a přejeme hodně úspěchů.

Václav Kolář (1991)

V současnosti nejúspěšnější český trialista na 20“ kole. Pochází z Blanska, s biketrialem začal v sedmi letech. Mnohonásobný přeborník a mistr republiky, pětinásobný mistr světa v mládežnických kategoriích. Závodí pod oběma federacemi – BIU i UCI. V letošním roce kromě titulu mistra republiky UCI vybojoval i druhé místo na ME BIU ve Valderrobres, titul vicemistra světa BIU, čtvrté místo na ME UCI v Bernu a páté místo na MS UCI v Pietermaritzburgu. Dlouhé roky jezdil na kole značky Monty, letos přešel na značku Chorillas.

MČR / PČR KYJOV (14. 9. 2013)

Začátku druhé poloviny sezony příliš nepřálo počasí, pátý závod v Kyjově se jel za mokra. Blátivé přírodní pasáže a kluzké umělé překážky měly na svědomí vysoké počty trestných bodů i přesto, že organizátoři před závodem provedli na tratích úpravy tak, aby byly vůbec průjezdné. Zkušení jezdci si ale musí poradit i za každého počasí. Rozlehlý areál trialparku na střelnici nabídl zajímavé sekce z pneumatik a betonových skruží, hrabačky ve svahu a „old school" úseky v lesíku U Polámaných.

Elite 1. Kolář (31 TB), 2. Kalus (50), 3. Gryc (53) **Junior** 1. Popelka (45), 2. Šenk (53), 3. Jandásek (66) **Senior** 1. Zedek (41), 2. Lochmann (50), 3. Rössler (53) **Minime** 1. Hlávka (31), 2. Klouček (35), 3. Štěpánek (37) **Benjamin** 1. Pochtiol (35), 2. Kosík (47), 3. Mokrý (59) **Poussin** 1. Málek (44), 2. Sabáček (60), 3. Pavlík (63) **Femine** 1. Pečínková (66x1,1), 2. Zapletalová (66x1,3)

BIKE GAMES HAVÍŘOV (15. 9. 2013)

Havířov je asi jediným městem v republice, které se může pochlubit obecním trialparkem. V rámci revitalizace parku „Na nábřeží" byly kromě standardních dětských hřišť začleněny do rekreační zóny i trialové překážky v podobě klád, kamenů a betonových prvků. Využití je různé – od prostého posedávání mládeže přes místní parkourové začátečníky a fitnessáky až po trialové jezdce. V neděli 15. září se zde sešli necelé tři desítky posledně jmenovaných na druhém ročníku Bike games, aby na šesti sekcích poměřili své síly a dovednosti v soutěži podle pravidel UCI. Tři kategorie – elite 20", elite 26" a hobby, tři vítězové – Václav Kolář, Roman Chvojka a Lukáš Janka.

KALENDÁŘ SOUTĚŽÍ V ŘÍJNU A LISTOPADU

5. 10. 2013 MČR / PČR Blansko: Poslední seriálová soutěž sezony pod širým nebem. Dějiště letošního mistrovství světa má určitě co nabídnout i jezdcům mimo reprezentaci.

9. - 10. 11. 2013 Finále MČR Brno – BVV: Finálový závod Mistrovství ČR 2013 v hale na brněnském výstavišti v rámci veletrhu Sportlife. Boj o poslední body a předání trofejí v sobotu pro kategorie Elite, Junior a Senior, v neděli budou tratě patřit dětem a mládeži.

MČR / PČR ZNOJMO (21. 9. 2013)

Znojemští pořadatelé začali před čtyřmi lety skromně volným závodem v hale, o rok později připravili Přebor ČMF. V roce 2011 si už troufli na kompletní MČR + PČR + PČMF a zavedli nás do Gránického údolí. Kombinace nových, neokoukaných terénů, teplého babího léta a dobře zvládnuté organizace vedla k tomu, že akce byla vyhodnocena jako nejlepší závod sezony 2011. O rok později byl znojemský závod zařazen do Evropského poháru a na rok 2014 už zde SK Biketrial Znojmo ve spolupráci s Domem dětí pomalu chystá mistrovství Evropy. To, že budou umět postavit sekce evropského formátu, se ukázalo už letos. Náročné a dlouhé tratě byly bohužel nad síly části jezdců – nezbývá než se pořádně opřít do tréninku a příští rok to zkusit znovu.

Elite: 1. Kolář (14 TB), 2. Kakáč (47), 3. Herka (51) **Junior**: 1. Šenk (49), 2. Popelka (56), 3. Jandásek (80) **Senior**: 1. Zedek (43), 2. Lochmann (51), 3. Hollmann (55) **Minime** 1. Klouček (33), 2. Hlávka (37), 3. Janka (51) **Benjamin**: 1. Pochtiol (21), 2. Mokrý (36), 3. Hanzal (58) **Poussin**: 1. Málek (41), 2. Sabáček (59), 3. Mudrák (63) **Femine**: 1. Pečínková (50), 2. Zapletalová (83)

VYBRANÍ VÝROBCI: KDE VYROBILI VAŠE KOLO?

Echo je značka, která dokazuje, že „čínský" není synonymem slova „nekvalitní". Nabízí ucelenou řadu kompletních kol, rámů a komponent. Značku Echo rozjel v roce 1998 sedmadvacetiletý trialový jezdec Deng Qiang s cílem vyrábět trvanlivé, přitom ale cenově dostupně trialové komponenty. Brzy se rozrostla a dnes nabízí několik modelů kompletních 20", 24" a 26" kol. Pod značku Echo patří i několik přidružených značek **Zoo!**, **Czar** a **GU**. Kola Zoo! jsou postavena s důrazem na pevnost a trvanlivost, zatímco kola Echo jsou o něco lehčí. Jejich street trialový model Czar je vynikající volbou pro jezdce, kteří chtějí mísit bmx a trial. Rámy GU jsou lehké s geometrií směřovanou pro použití v soutěžích. Komponenty Echo řady TR jsou trvanlivé a cenově dostupné, řada SL nabízí odlehčené díly pro závodní použití.

Značku **Monty** Bicycles založil v roce 1983 Pere Pi, devítinásobný šampion Španělska v motocyklových disciplínách. První trialové kolo sestavil pro svého syna Ota, značka Monty stála u zrodu biketrialu jako sportovní disciplíny a dlouho udávala směr vývoje trialových kol. Řada jezdců se dnes v konkurenci mladých značek na španělské „montyny" kouká trochu skrz prsty, ale jejich podíl na popularizaci tohoto sportu je neoddiskutovatelný a do starého hliníku zatím zdaleka nepatří. S karbonovým modelem M5 je španělská značka zase o krok před ostatními.

Příběh značky **Ozonys** začal v roce 2006, když se bývalý mistr světa UCI Arnold Bruno rozhodl investovat své úspory do vlastní značky kol. Hned od počátku se pustil do návrhu původních rámů a ukázal, že Ozonys je značka budoucnosti. Po pár letech úspěchů se samotnými rámy se Bruno rozhodl spustit výrobu vlastní řady komponent pro trialová kola. Když dnes navštívíte webovou stránku Ozonysu, hned poznáte, že to byla správná volba. Ozonys je jedním z těch, kdo udává směr vývoje nových technologií. Sídlí ve Francii.

Další francouzská značka **Koxx** se zapsala do historie jako nejčastější značka vítězů soutěží UCI na světě. Vývojářské centrum sídlící ve Francouzských Alpách nabízí stále nová řešení pro soutěžní jezdce. Není proto žádná náhoda, že je jednou z nejčastěji kopírovaných značek. Koxx je součástí K124, společnosti navrhující a vyrábějící sportovní vybavení pro různé extrémní sporty.

PRAVIDLA: ŠLÁPNUTÍ A DOTEKY

V tomto seriálu se budeme věnovat biketrialovým pravidlům. Biketrial jako soutěžní disciplína organizovaná pod federací BIU (Biketrial International Union) má svá mezinárodně platná pravidla (Technical rules v platné verzi Mod. 021 z roku 2012), podle kterých jsou hodnoceny soutěže na celosvětové a evropské úrovni. Pro soutěže v rámci České republiky platí **Národní sportovní řád** (NSŘ), jejichž poslední aktualizace proběhla na jaře 2013. V plném znění jsou dostupné na oficiálních webových stránkách českého biketrialu na adrese www.biketrial.cz.

V pravidlech je definováno rozdělení do kategorií, způsob značení kontrolních úseků, bodování v kontrolním úseku (penalizace trestnými body), organizační systém a způsob vyhodnocení soutěží. V prvním díle se zaměříme na penalizační body za dotek země nebo překážky.

Jeden trestný bod

Při průjezdu kontrolním úsekem se smí kolo a jezdec dotýkat země či překážky pouze pneumatikami, pedálem nebo ližinou (ochranný kryt pod středem kola). Jakékoliv jiné doteky jsou potrestány penalizačními body - trestné body, TB. Maximální počet udělených TB v jednom kontrolním úseku je 5.

Jezdec šlápne jednou nohou na zem: 1 trestný bod (TB). Šlápnutím se rozumí jakékoliv opření nohou (botou) o zem nebo o překážku. Pozor na doteky přesahující částí boty při stání na pedále – takzvané „špičky“, i za to je trestný bod a zejména na zahraničních závodech rozhodčí pečlivě kontrolují, jestli se jezdec dotýká opravdu jen pedálem nebo současně i podrážkou (na domácích závodech hodně jezdců hřeší na to, že to projde).

Jezdec šlápne současně oběma nohama: 5 trestných bodů neboli „pětka“, „basa“, „koule“. Obě nohy zároveň jsou prostě neomluvitelné a je za ně plný počet TB. Na toto je potřeba se zaměřit hned od počátku při tréninku, začínající jezdec si musí zautomatizovat, že stoupne pouze na jednu nohu! Pokud nad tím mávneme rukou se slovy „je to jenom trénink“, vrátí se to v závodech v podobě zbytečných pětek.

Jezdec šlápne jednou nohou, ale neudrží rovnováhu a poskočí nebo přešlápne jinam: 2 TB, tedy jeden za první dotek, další za druhý. Každý poskok představuje další trestný bod. Typická je třeba situace, kdy jezdec padá a snaží se pád ustát.

Jezdec šlápne nohou, ale ta mu sklouzne po překážce: 3 TB. Je na rozhodčím, kdy podklouznutí už vyhodnotí jako klouzání za tři body a kdy ještě za jednobodové šlápnutí. Určitě budou jinak hodnotit sklouznutí tři čtvrtě metru dolů z kamene a jinak podklouznutí o pět centimetrů někde na blátě.

Otáčení na noze: jestliže už stojíte na noze (za 1 TB), nic vám nebrání se otočit na špičce nohy, stále je to za ten jeden trestný bod. Ale opravdu jen otočit, ne odkutálet se postupným otáčením o metr vedle!

Jezdec šlápne jednou nohou a rychle přeskočí na druhou: 2 TB, jsou to dva samostatné dotyky.

Jezdec stojí v pedálech a dotkne se řidítky stromu, kamene, země: 1 TB, pokud ale opravdu stojí v pedálech.

Jezdec se dotýká jednou nohou země a současně se dotkne řidítky: 5 TB. Jsou to dva doteky současně.

Dotek země či překážky jakoukoliv jinou částí těla než nohou (botou): 5 TB. Opření rukou o zem, ramenem o strom, zády o strom, kolenem o kámen… to všechno je za pět bodů. Zejména při balancování na jedné noze a vyvažování těla při tahání kola nahoru je potřeba si hlídat záda. Jediné, čeho se můžete tělem dotýkat, je páska.

Posledním bodem, vztahujícím se k dotekům, je pravidlo o překročení rámu kola. Když se jezdec nedotýká země, může dávat nohy přes rám, jak se mu zachce. Ale stojí-li jezdec jednou nohou na zemi, **nesmí druhou nohou překročit přes rám kola** – to je za 5 TB. Překročení znamená, že mám obě boty na stejné straně od podélné osy kola. Na toto je potřeba dávat pozor při tahání kola na překážku a jeho spouštění, viz foto.

Tahání a spouštění kola

Vypadá to složitě? Není to tak zlé. Zopakujme si to tedy ještě jednou: dotýkám se jednou nohou nebo jen řidítky – 1 TB. Dvěma nohama nebo současně nohou a řidítky – 5 TB. Dotýkám se čímkoliv jiným než nohou – 5 TB. Poskakuji nebo kloužu: 2, 3 nebo více TB.

V některém příštím čísle se podíváme na pásky a šipky.

BODOVÁNÍ PODLE UCI

Kromě biketrialu podle pravidel BIU se jezdí ještě cyklotrial podle pravidel UCI (u nás také nazývaný trial pod Českým svazem cyklistiky), která se mírně liší. V UCI se smíte dotýkat překážky **pouze pneumatikami**, za dotek nohou, ale i **pedálem** nebo ližinou dostanete 1 TB. Nesmíte se také na noze otáčet. Těch rozdílů je více a někdy se k nim vrátíme podrobněji.

Biketrialová revue, číslo 2 Vydal Biketrial klub Olomouc, Luběnice 82, 783 46 Těšetice, IČ 750 95 581 v říjnu 2013 jako svůj propagační materiál. Dotazy, příspěvky, náměty posílejte na adresu klub@biketrial-olomouc.cz. Telefonický kontakt: +420 721 048 805.
Jakékoliv reprodukce textů nebo fotografií jsou možné jen se svolením autorů. Více informací najdete na www.biketrial-olomouc.cz.